

Старійшина Брюс А. Карлсон
Сімдесятник

Коли Господь повеліває

*Справжній послух дасть нам можливість
отримати Господній провід, підтримку і мир.*

Е історія про двох любителів відпочинку на природі, які найняли легкий літак, щоб полетіти на віддалене озеро на свою щорічну рибалку. Після вдалої рибалки за ними прилетів літак. Однак пілот відразу ж сказав рибалкам, що його легкий літак не підніме їх зі спорядженням та уловом. Доведеться літати двічі.

Однак рибалкам зовсім не хотілося платити ще й за другий політ. Вони пообіцяли, що все компактно спакують і заплатять трохи більше. Пілот неохоче погодився і спробував злетіти.

Рибалки розуміючи посміхнулися, коли пілот підняв літак у повітря. Але через кілька секунд літак втратив швидкість і впав на просторі болотисту рівнину біля озера.

Літак, злітаючи, втратив швидкість через добре відомий феномен “впливу землі”. “Вплив землі” виникає, коли повітря стискується між крилами літака і поверхнею землі, тобто коли крила знаходяться найближче до неї. У цьому випадку, коли легкий літак повільно почав підніматися вгору, виходячи із-під “впливу землі”, йому необхідно було летіти на власній потужності, але це для

нього було просто неможливо.

На щастя, ніхто серйозно не постраждав і коли вони прийшли до тями, один рибалка спитав іншого: “Що трапилось?” Той відповів: “Ми впали, коли злітали, —приблизно за сто ярдів (91 м) від того місця, де ми впали минулого року!”

Як і ці двоє рибалок, ми іноді вважаємо, що повинен бути легший, коротший чи трохи видозмінений спосіб виконання Господніх заповідей, який би підходив до наших обставин. Такі думки заважають нам зрозуміти, що неухильний послух Божим законам приносить Його благословення, а відмова жити за Його законами призводить до передбачуваних наслідків.

Під час свого служіння Президентом Церкви Гарольд Б. Лі сказав: “Безпека Церкви—у виконанні заповідей її членами. ... Якщо вони будуть виконувати заповіді, благословення прийдуть”¹.

Зазвичай ми вирішуємо не виконувати якусь заповідь, тому що: (1) ми переконали себе, що ця заповідь нас не стосується; (2) ми не вважаємо її важливою; або (3) ми впевнені, що ця заповідь надто важко виконувати.

1. Ця заповідь мене не стосується

В останні роки правління царя Соломона Господь повідомив йому через Свого пророка: “Я... відберу царство твоє, та й дам його твоєму рабові”².

Невдовзі після цього пророк Ахійя вказав, що рабом цим є Єровоам, “роботящий” чоловік, якого Соломон призначив “над усіма носіями Йосипового дому”³. Обов'язки Єровоама вимагали, щоб він подорожував від гір Єфремових, де він жив, до столиці, Єрусалима. Під час однієї з таких подорожей Ахійя зустрів його на дорозі. Через Ахійю Господь сказав: “Я... дам тобі десять племен”⁴. Він також дав настанову Єровоаму: “Коли ти... підеш Моїми дорогами,... щоб виконувати постанови Мої та заповіді Мої, ... Я буду з тобою,... і дам тобі Ізраїля”⁵.

Дізнавшись про пророцтво Ахійї, Соломон шукав нагоди вбити Єровоама, тож Єровоам утік в Єгипет⁶. Після смерті Соломона Єровоам повернувся з вигнання у північну частину Ізраїля і почав правити над десятьма племенами⁷.

Однак у плані Єровоама, як правити царством, переплелось хороше й погане. Він встановив, що столицею країни буде Сихем, велике місто, яке мало велике релігійне значення для його народу. Але прикрим було те, що він у їхнє поклоніння Богу ввів сатанинські ритуали⁸.

Єровоам переконав себе, що деякі Божі заповіді його не стосуються. У результаті дій Єровоама, усі його нащадки були вбиті, а через язичницькі ритуали, які він ввів у священні обряди, десять племен Ізраїля врешті-решт були вигнані із земель їхнього успадкування⁹.

Так само як перевантаження літака призвело до катастрофічних

наслідків, наше часткове або вибіркоче дотримання Божих законів завдає отриманню всіх благословень, що приходять від послуху.

2. Ця заповідь неважлива

Через десятки років Нааман, героїчний начальник сирійського війська, “муж великий перед своїм паном”¹⁰, прибув зі своєї країни в Ізраїль, щоб спитати царя, Єгорама, яквилікуватися від прокази¹¹.

Наамана направили до пророка Єлисея. “І послав Єлисей до нього посла, говорячи: “Іди, і вмиєшся сім раз у Йордані ... й очистишся”¹².

Хоч пророк і пообіцяв Нааману зцілення, той образився, бо Єлисей не зустрівся з ним особисто, а ще більше його дошкулило те, що пророк сказав йому омитися сім разів у невеличкій та каламутній річці Йордан. Його гордість вимагала чогось вражаючішого і грандіознішого, чогось, що відповідало б його статусу й становищу в суспільстві та країні.

На щастя Наамана, його слугам таки вдалося переконати його в тому, що не має значення, що попросив його зробити пророк, але якщо він послухається, то завдяки цьому отримає Господні благословення. Нааман омився в річці Йордан так, як йому було сказано. Нааман, завдяки своєму послуху, був зцілений від прокази¹³.

Послух Господнім заповідям, якими б неважливими чи незначними вони нам не здавались, неодмінно принесуть Його обіцяні благословення.

3. Цю заповідь надто важко виконувати

Послухавшись Господнього наказу, Легій вивів свою сім’ю у пустиню. Упродовж перших днів подорожі Легій навчав свого сина Лемуїла бути “твердим і стійким, і непохитним у виконанні заповідей Господа”¹⁴.

Однак коли за пророцтвом необхідно було повернутися в Єрусалим і забрати пластини з латуні, на яких був “літопис Юдеїв”¹⁵, двоє старших синів запротестували, сказавши, що їм “важко зробити це”¹⁶.

Нефій не зважав на нарікання старших братів, його віра і послух Господнім заповідям допомогли їм здобути ті пластини з латуні. Народ—утворився, мова—збереглася, багато поколінь, що приходили,—навчалися евангелії Ісуса Христа.

Часом ми можемо виправдовувати себе тим, що Господь зрозуміє наш непослух, бо особливі обставини заважали нам, ускладнювали або навіть робили болісним чітке виконання Його законів. Але якими б не були наші випробування, справжній послух дасть нам можливість отримати Господній провід, підтримку і мир.

Пророк Джозеф Сміт двічі звертався з проханням до Господа, запитуючи, чи можна дати його дуже

відомому другу, Мартіну Гаррісу, перші 116 рукописних сторінок перекладеного матеріалу з книги Легія, щоб він повіз їх з Гармоні, Пенсільванія, до Пальміри. І кожного разу Господь радив Джозефу не давати рукопис містеру Гаррісу.

Мартін хотів використати перекладений матеріал як доказ, щоб у його товаришів не було більше приводу поширювати різні чутки про його дружбу з Джозефом Смітом. Коли Джозеф утретє звернувся до Господа з тим же проханням, Господь дозволив¹⁷.

Мартін втрапив рукопис, і через це у пророка Джозефа Сміта було забрано пластини на досить довгий період. Це був болісний урок для пророка Джозефа, який сказав: “Я поставив собі за правило: *Коли Господь повеліває, роби!*”¹⁸. Це правило має і може бути правилом і для нас.

Відповідь Господа на наше виконання Його заповідей є певною. Він

нам пообіцяв: “Якщо ти виконуватимеш Мої заповіді і витерпиш до кінця, ти матимеш вічне життя”¹⁹.

А ще Він сказав нам: “Я, Господь, є милостивим і благодатним до тих, хто боїться Мене, і з радістю шаную тих, хто служить Мені в праведності та істині до кінця”²⁰.

Послух Господнім заповідям дає нам впевненість у вибраному шляху, готує нас, щоб ми відчували Його скерування й провід у наших стараннях, а також дає нам можливість стати схожими на нашого Спасителя, Ісуса Христа, і повернутися у Батькову присутність.

Я молюся, щоб кожного дня ми старанніше дотримувалися законів, обрядів і заповідей євангелії Ісуса Христа, щоб Він міг повніше благословити наше життя.

Я свідчу, що послух Божим заповідям приносить небесні благословення; що Небесний Батько і Його Син, Ісус Христос, живі; що Книга Мормона—це слово Бога; і що Президент Томас С. Монсон—Господній пророк у наші дні, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Harold B. Lee, процитовано в Stephen W. Gibson, “Presidency Meets the Press,” *Church News*, July 15, 1972, 3.
2. 1 Царів 11:11.
3. 1 Царів 11:28.
4. 1 Царів 11:31.
5. 1 Царів 11:38.
6. Див. 1 Царів 11:40.
7. Див. 1 Царів 12:2–3, 20.
8. Див. 1 Царів 12:25–30.
9. Див. 1 Царів 14:10, 15–16.
10. 2 Царів 5:1.
11. Див. 2 Царів 5:5–6.
12. 2 Царів 5:10.
13. Див. 2 Царів 5:11–14.
14. 1 Нефій 2:10.
15. 1 Нефій 3:3.
16. 1 Нефій 3:5.
17. Див. *History of the Church*, 1:20–21; Учення і Завіти 3; 10.
18. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 161.
19. Учення і Завіти 14:7.
20. Учення і Завіти 76:5, курсив додано.